

ת"פ 52282/01/22 - מדינת ישראל נגד רון אלקובי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 22-01-52282 מדינת ישראל נ' אלקובי

לפני כבוד השופט מירן הרט-ריץ
המאשימה:
מדינת ישראל
נגד

הנאשמים:
רון אלקובי

ההחלטה

לפני התגנות ב"כ הנאשם להגשת תשעה מסמכים אשר לטענתו לא נרשם במסגרת רשות חומרית החקירה ולא הועברו לעיונו ולעיוון הנאשם (להלן - **"המסמכים שבמחלוקת"**).

1. ביום 24.1.22 הוגש כנגד הנאשם כתב אישום המיחס לו עבירה של החזקת/שימוש בסמים שלא לצורך עצמאי.
2. ביום 20.6.22 הוגש כתב אישום מתוקן אשר במסגרת הוסיפה המאשימה הוראת חיקוק נוספת לפיה ייחסה לנאם גם עבירה של נהייה תחת השפעת סמים.
3. ביום 29.5.22 כפר הנאשם בעובדות כתב האישום תוך שבעה-כחו מבahir כי הוא מודע לכתב האישום המתוקן וכי כפירת הנאשם נעשית מבלתי להתיחס לתיקון כתב האישום והוספת העדים בתחוםו. התקיק נקבע לשמייעת הוכחות לפני.
4. ביום 31.10.22 בפתח ישיבת ההוכחות הראשונה הודיע הסניגור כי הנאשם כפר גם בעבירה של נהייה תחת השפעת סמים (פרוטוקול, ע' 7, ש' 19 - 20). במהלך הישיבה העידו שני עדות תביעה.
5. ביום 9.11.22 התקיימה ישיבת הוכחות נוספת במהלך החקירה, בין היתר העודה ספר סבען (להלן - **"העדות סבען"**). בסיוםה של החקירה הראשית ביקשה ב"כ המאשימה להגיש דוח בדיקת שכורות ודוח פעולה לבדיקת שכורות אשר נערכו על ידי העודה (להלן - **"דו"חות"**) (פרוטוקול, ע' 9, ש' 24). בתגובה, טען ב"כ הנאשם כי הדוחות אינם מסומנים ולא מופיעים ברשות חומרית החקירה וכי ברצונו ללמידה יותר שמיירה על זכותו בזמן שbow את העודה סבען. עוד ציין ב"כ הנאשם, כי לאחר עיון בדו"חות ימסור את עמדתו אשר לבקשת המאשימה להגשים. לאחר דברים אלה, המשיך הדיון והעדות סבען נחקרה ארכות בחקירה נגדית. כמו כן ובאותו המועד העידה עדות תביעה נוספת.
6. ביום 23.3.23 התקיימה ישיבת הוכחות שלישית אשר במהלך העודה ארבעה עדות תביעה נוספות. בסיוםו של הדיון ביקשה המאשימה להגיש את המסמכים שבמחלוקת זו את טרם סיום פרשת התביעה. אציין, כי הדוחות מהווים חלק מהמסמכים שבמחלוקת.

טיעוני הצדדים

7. ב"כ הנאשם טען כי המסמכים שבמחלוקת לא סומנו, לא הופיעו ברישימת חומריה החקירה ולא הועברו לעיונו ולכן הוא נחשף אליהם לראשונה רק ביום 23.3.23. לפיכך טען, שאין מקום לאפשר הגשתם לאחר שהמאמינה הצהירה שככל המסמכים אשר יש בכוונתה להסתמך עליהם נמצאים ברשימה זו או אחרת.

8. ב"כ המאמינה טענה מנגד כי המסמכים שבמחלוקת הם מסמכים טכניים אשר נערכו על ידי עדים הנמנים על רישימת עדי הבדיקה. עם זאת אישרה, שמדובר במסמכים שלא סומנו ושאינם מופיעים ברישימת חומריה החקירה שכן ככל הנראה נשמרו בהיותם חלק מתיק בווחנים שמתיחס להוראת החיקוק השנייה בכתב האישום אשר עניינה נהייה תחת השפעת סמים.

9. נוכח המחלוקת בין הצדדים ולביקשת ההגנה, קבעתי את התקיק לדין בפניו להיום.

10. ב"כ המאמינה טענה כי כתב האישום תוקן טרם מתן מענה וכי אמן היה מקום להעביר את המסמכים שבמחלוקת להגנה, אך מדובר בעות טכנית ובמסמכים אשר קיומם לא הוסתר מההגנה שהרי כתב האישום תוקן ואף הוספו עדים לרבלנטים. עוד טענה, כי הגנתו של הנאשם - דיוונית ומהותית - לא נפגעה וכי לא הגיוני שפגם טכני יוביל לזכויו הנאשם מההוראת החיקוק בדבר נהייה תחת השפעת סמים שכן הדבר יחתא למטרת ההליך הפלילי. לבסוף טענה כי מדובר במסמכים אשר נערכו על ידי עדים אשר טרם העידו למעט העודה סבאן אשר הדוחות הנוגעים לה הוציאו לב"כ הנאשם עוד טרם חקירתה הנגדית.

11. ב"כ הנאשם טען כי נקודת המוצא היא סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982 (להלן - "חס"פ") המחייב את המאמינה להעמיד את רישימת חומריה המלאה ואת החומרים עצם לעיון הנאשם באופן שיוכל להוכיח את הגנותו. כמו כן הפנה לסעיף 77(א) לחס"פ המונע מהבדיקה להגיש ראיות אם לא ניתן להגנה זמן סביר לעיון בהם.

עוד טען ב"כ הנאשם, כי המסמכים שבמחלוקת נחשפו לעיינו רק בדיון ביום 23.3.23 וכי על אף שהיא ברור למאשימה כבר ביום 9.11.22. שישנם מסמכים אשר לא הועברו להגנה לא העמידה אותו על כן שחסרים מסמכים נוספים. לעומת זאת המאמינה כי מדובר בשגגה הפנה ב"כ הנאשם לע"פ 6168/20 מדינת ישראל ב' יעקב שטבה' וטען כי שגגה אשר נפלה בהתנהלות המאמינה אינה מצדיקה עיקוב של המשפט בשל זימונה של העודה סבאן לעדות נוספת והतארכות ההליכים על חשבון זכויותו של הנאשם. לפיכך הבוחר ב"כ הנאשם כי הוא מתנגד להגשת המסמכים שבמחלוקת לרבות הדוחות של העודה סבאן וכי הוא מבקש לחקור שוב את העודה סבאן.

דין והכרעה

12. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים נחה דעתתי כי אין מקום לקבל את המסמכים שבמחלוקת למעט הדוחות של העודה סבאן - דוח בדיקת שכירות ודוח פעולה בבדיקה שכירות.

13. סעיף 74 לחס"פ קובע -

"**הוגש כתב אישום בפשע או בעוון, רשאים הנאשם וסניגורו, וכן אדם שהՏניגור הסמיכו לכך, או, בהסכמה התובע, אדם שההנאים הסמיכו לכך, לעיין בכל זמן סביר בחומר החקירה וכן ברישימת כל החומר שנאסף**

או שנרשם בידי הרשות החקירות, והנוגע לאישום שבידי התובע ולהעתקו...".

14. בנוסף סעיף 77(א) לחס"פ אשר עניינו בסיג להבאת ראיות מטעם התביעה קובע -

**"לא ניתן תובע לבית המשפט ראייה ולא ישמע עד אם לנאים או לסנוגורו לא ניתנה הזדמנות סבירה לעין
בראייה או בהודעת העד בחקירה, וכן להעתקם, אלא אם יתרו על כך".**

15. אין צורך להזכיר מיללים אודות חשיבותו של סעיף 74 לחס"פ המחייב את התביעה לעורר רשיימה ממצה ורציפה של כל חומר החקירה אשר נאספו ובאופן שהנאשם יוכל לעין הן ברשימה והן בכל חומר החקירה ובאופן שיוכל לתקן את הגנתו (בשפ 8252/13 מדינת ישראל נ' ליאל שינר).

בנוסף גם בהקשרו של סעיף 77(א) לחס"פ נקבע בע"פ (ח'') 12-11-41835 אריכה נ' מדינת ישראל כי
**"מקורה של חובת המאשימה לאפשר עין בראיות התביעה הוא בחובה יותר, המוטלת עליה גם כן
והיא לנמה הליך הוגן וראוי".**

16. יובהר - סעיף 77(א) לחס"פ אינו דין במשקל הראייה אשר הגשתה מתבקשת על ידי המאשימה אלא קובע פוזיטיבית שהמאשימה אינה יכולה להגיש את הראייה ואף אינה יכולה להעיד את העד הרלבנטי על אותה ראייה.

לשיטתי, תכלית סעיף 77(א) לחס"פ מתיישבת היטב עם תכליתו של סעיף 74 לחס"פ - הבטחת זכותו של הנאשם לדעת מהו חומר החקירה שנאסף או נרשם בהקשרו וכן הבטחת זכותו לעין בחומר החקירה מבעוד מועד - והכל בכך להבטיח כי ניתנה לנאים הזדמנויות סבירה להתגונן מפני המיחס לו.

17. עניינו, אין חולק כי המסמכים שבמחלוקת לא סומנו ומילא לא כללו ברשימה חומר החקירה. אך, גם אין מחלוקת כי הם לא הועברו לעין ההגנה ונחשפו לראשונה על ידי התביעה רק בסיום של הדיון ביום 29.3.23 דהיינו לאחר שככל עדי התביעה אשר ב"כ הנאים עמד על זימונם נחקרו, ובאופן שבו הייתה ניתנה הסכמת ב"כ הנאים להגשת המסמכים שבמחלוקת, הרי שפרשת התביעה הייתה בא הסיום.

18. אני סבורה, כי העובדה שמדובר במסמכים אשר נערכו על ידי עדי התביעה המופיעים בכתב האישום אינה יכולה לשיער לתביעה בריפוי הפגם אשר נפל בהתנהלותה בכל הקשור לאירועו של החומר לעין הנאשם. שהר, כפירתו של הנאשם ניתנה כאשר המסמכים שבמחלוקת אינם מצויים בפנוי וחיקית עדי התביעה נעשתה אף היא מבלי שהמסמכים שבמחלוקת מצויים בידיעתו או בידיעת בא-כוו. لكن, ובשים לב לעבירה המוחסת לנאים - אני שוללת את האפשרות כי הנאשם היה מנהל באופן שונה את הגנתו לו היה מודע למסמכים ולתוכנם ואני נcona להניח כי אף היה שואל את העדים שאלות הנוגעות לעניין.

19. אמנם, הנאשם ובא-כוו היו מודעים לכך שהמאשימה ייחסה לנאים עבירה נוספת ועודם מודעים לכך שלרשימת עדי התביעה התווספו עדים נוספים אשר לא הועברו בהקשרם מסמכים, אולם מרגע שנמסרה לנאים רשימת חומר החקירה אשר הוצהר לגביה כי היא מצאה ושלמה הרי שאין מחלוקת לדור אחר מסמכים נוספים ולבירר אל מול המאשימה שמא נשתחחו מסמכים מסוימים מחמת שגגה.

זאת ועוד, העובדה שהמאשימה הגישה כתב אישום מתווך אשר במסגרת אף התווספו מספר עדי התביעה מלמדת כי המסמכים שבמחלוקת היו בפני התובע אשר ניסח את כתב האישום המתווך. אך, העובדה שבפום 9.11.22 התבקשה הגשתם של הדוחות מלמדת אף היא כי באותו המועד ידעה המאשימה כי ישנים מסמכים אשר לא הועברו

כמתחייב להגנה. אף על פי כן, המאשימה לא פולה לצורך העברת כל המסמכים שבמחלוקת לנאשם ובא-כווּחַ לא ביום 22.11.9 ואף לא במועד מאוחר יותר.

20. לאור כל האמור ובהतאם לסעיף 77(א) לחסד"פ, לא אוכל להיעתר לבקשת המאשימה להגיש את המסמכים שבמחלוקת ואני נערת להתנגדות ב"כ הנאשם להגשת המסמכים שבמחלוקת למעט הדו"חות.

21. לעניין הדו"חות - דו"ח בדיקת שכרות ודו"ח הפעולה לבדיקה שכרות - הוצגו כאמור לב"כ הנאשם עוד ביום 22.11.9 ובטרם החלה חקירתה הנגדית של העדה סבאן. קיומם של הדו"חות הבוא לידיут ב"כ הנאשם והוא אף נחשף אליהם והבהיר כי לאחר שילמד אותם יודיע אם הוא עומד על זימוניה של העדה סבאן פעם נוספת.

מעבר לכך שב"כ הנאשם יכול היה לחקור את העדה סבאן כבר באותו המועד אודות הדו"חות, משאלה הועברו לעיינו הרוי שניתנה לו הזדמנויות סבירה לעיין בהם, להעתיקם ולחזור את העדה בהקשרם אף על דרך של זימוניה עדות נוספת.

22. סוף דבר, אני קובעת, כי התנהלותה של המאשימה ביחס למסמכים שבמחלוקת הובילה לקיפוח זכותו של הנאשם לעיין בכל חומריה החקירה ועל כן אין מקום לאפשר את ביסוסה של תשתיית ראייתית אשר אפשר שתהוווה בסופה של יום בסיס להרשעת הנאשם בעובדות כתוב האישום או בחלוקת בהסתמך על מסמכים אלה.

עם זאת ובהקשרם של הדו"חות - משאלה נמסרנו לב"כ הנאשם עוד ביום 23.11.9 הרוי שאני דוחה את התנגדות ההגנה להגשותם. ככל שיודיע ב"כ הנאשם בתוך 7 ימים כי הוא מעוניין בזכוניה של העדה סבאן לעדות נוספת. הרוי שבקשתו תישקל בחוב.

ניתנה היום, ב"ג אייר תשפ"ג, ב-04 במאי 2023, בהעדך
הצדדים.